

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibus A Ludovico
Maimburgo, Aliisque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

5. Eutychetis error, & Concilium Chalcedonense, in quo Theodorus Cyri, & Ibas Edessæ Episcopi absoluti, & quas ob causas?

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

V. Anno CCCCXLVIII. Eutyches Archimandrita dum nimio inconsultoque ardore Nestorium persequitur, in aliam hæresim impingit, docetque, ut unam in Christo Personam, sic unam naturam esse; nec abstinet monitus quamvis à Flaviano Episcopo Constantinopolitano, damnatusque repetita Synodo: sed obstinaverat animum, aut pretio sui, aut aulæ patrocínio, Chrysaphij præsertim, multorumque Episcoporum nova præ antiquis amplextantium. Delendo igitur tam pernicioso errori Synodus Chalcedonenfis indicta, ubi omnium votis hæresis Eutychniana conclamata est. In hac Synodo, quod maximè ad rem nostram facit, duo Episcopi Theodoretus Cypri, & Ibas Edesiæ Episcopi Nestorianæ hæresis suspecti à Patribus absoluti sunt. De Theodoro jam dixi, de Iba hæc accipe; is cum alijs Syriæ Episcopis Joanni Antiocheno adhæserat, Cyrillo infensus, & Nestorio amicus, pro cuius erroribus ad Maryn Persam epistolam scripsit, in qua & Theodorum laudibus effert, Cyrillum verò perstringit, tanquam is odio in Theodorum anathematismos scripsisset; & hæresi Apollinaris infectus esset: cùm enim Cyrillus unam Christi Personam assereret, Ibas unam naturam intelligebat, videnturque totum hoc certamen cum Cyrillo inde provenisse, quòd Ibas socijque Personam & naturam confunderent, & cùm à Cyrillo unam Personam audirent, ipsi unam naturam intelligerent; & idèò, (ut in eadem Ibæ epistola legitur) nec Joannes Antiochenus prius Cyrillo reconciliari voluit, quàm istas propositiones damnaret, videlicet: *Divinitas passa est*; & *Una est natura Divinitatis & Humanitatis*. Cùm ergò, ut dixi, Joannes Antiochenus, & Cyrillus Alexandrinus dextras junxissent, unaque Nestorium damnassent; Ibas, qui erranti Patriarchæ comes fuerat, pœnitentem quòque secutus est, pacatusque Cyrillo vires & calamus in Nestorium vertit, & idèò ad calcem epistolæ, quam ad Maryn dedit, gratulatur reductam pacem, extincta odia, sedatam Ecclesiæ tempestatem, duosque Patriarchas belli quondam ductores, nunc mutuâ charitate, eadèmq; fide compositos. Quibus verbis se quòque Ibas significabat cum Cyrillo communicare, eadèmq; fidem complecti, nec aliud in Cyrillo aliquando damnasse, quàm quòd videretur unicam in Christo naturam

C

ram

ram profiteri; nota enim epistolam (a) Ibæ hæc capita complecti, 1. Criminatur Cyrillum, quod diceret, *Unam esse naturam Divinitatis & Humanitatis, nec esse differentiam inter Templum & inhabitantem in eo*, quodque odio, malisque artibus effecerit, ut Nestorius deponeretur. 2. Multis laudibus Theodorum Mopsuestenum effert, ejusque Zelum in profligandis hæreticis commemorat, vocatque beatum, & veritatis Prædicatorem. 3. Denique Pacem inter Joannem Antiochenum & Cyrillum commemorat, sibi que redditâ Ecclesijs pace, sublatisque dissidijs gratulatur, innuitque eandem sibi & Cyrillo, ac Joanni Antiocheno fidem esse, sicque Catholicum se ostendit, & Nestorio adversum, quod etiam illis verbis apertissimè declarat: *Ecclesia, inquit, sic dicit, sicut tua Religio scias novit, & à principio est edocita, atque firmata ex liberis Beatissimorum Patrum, dua natura, una virtus, una Persona, quod est unus Filius Dominus noster, &c.* Græcè: (b) *Διὸ φλοσῆς, μία ὕψαισις, & ἁπόσωτον.* Quæ doctrina, ut palàm est, Nestorianæ omninò est opposita, & hæc causa fuit, ut Ibas bis hæresis Nestorianæ postularus, bis in solemnibus Episcoporum Conventibus culpæ expers, innocensque declaratus sit, Beryti videlicet & Tyri: (c) nec Mireris Theodori libros ab Iba laudari; eo enim tempore necdum satis de Theodori scriptis constabat, alijs eos execrantibus, alijs verò laudantibus, & blasphemias, quæ in ijs legabantur, non Theodoro adscribentibus, sed alijs, qui ejus scripta corruerunt: eadem ferè ratione, quâ olim multi Patrum Origenem defenderunt, & nostrâ quoque ætate multi Jansenium. Quæ causa fuit, ut non à solo Iba, sed etiam ab alijs laudatus sit Theodorus, ejusque scripta, tanquam veritati ac fidei Catholicæ consentanea, videlicet à Joanne Patriarcha Antiocheno (d) postquam in sinum Ecclesiæ redierat; & Theodereto in Dialogis adversus Eutychem. Mirum ergo non est, Ibam Tyri & Beryti omnium Episcoporum judicio Nestorianismi, cujus postulabatur, absolutum esse, quod anno Christi 448. contigit: cumque in iisdem Tyrio & Berytensi Conventibus maximè epistolam Ibæ ad Marim urgent adversarij, tantum abest eum hæresis convictum esse, ut potius

Patres

(a) Epistola Ibæ habetur in actis Conc. Chalced. act. 10. (b) V. Baron. & Spondan. ad Annum 458. (c) Joann. Antioch. epist. ad Theodos. & ad Cyrill. & ad Procl. Constantinopolit. Theodoret. in dialog. Eranistæ; & epist. 16. ad Iren.

Patres ejusdem epistolæ argumento Ibam Orthodoxum & innocentem pronuntiârunt; ut habetur in Actis & subscriptionibus Concilij Chalcedonenfis *actione decimâ*: imò quod majus, idem Concilium Chalcedonenfe lectâ, auditâque Ibæ epistolâ ad Marim pronuntiavit, apparere ex eadem epistola, Ibam Orthodoxum esse, verba Patrum & sententiæ hæc sunt: *Paschasius & Lucentius tenentes locum Sedis Apostolica dixerunt: Relectis chartis agnovimus ex sententia Reverendissimorum Episcoporum* (qui videlicet Tyri & Berithi convenerunt) *Ibam Reverendissimum innocentem approbati; relectâ enim ejus epistolâ agnovimus eum esse Orthodoxum: & ob hoc decernimus, & honorem Episcopatus, & Ecclesiam ei esse restituendam.* Hæc Patrum Chalcedonenfium sententia fuit de Ibæ epistola; ubi tamen observa, non dicere Patres, epistolam Ibæ orthodoxam esse (nam ob immodicas Theodori laudes, damnatumque hæresis Cyrillum in suspicionem vocari poterat) sed ex illa Ibam orthodoxum probari; cum enim ad calcem epistolæ Cyrilli fidem comprobaret, gauderetque Joannem Antiochenum cum illo communicasse, pacemque inijsse, sibi que propterea ac toti Ecclesiæ gratularetur; aperte ostendebat, se quòque cum Cyrillo consentire, sicque Orthodoxum esse, & Nestorio adversum; sicut enim cum Ariana hæresis Ecclesiam in duas partes scinderet, seque occultissimis artificijs abderet, nec satis hæretici à Catholicis distingui possent, quippe larvatâ fætâque facie; certissimum veritatis indicium erat, cum Athanasio communicare; ita peste Nestorianâ grassante, nullum certius argumentum sanæ intactæque Religionis, quam Cyrillo adhærere, quod, cum in sua epistola Ibas profiteretur, mirum non est, à Concilio Chalcedonenfi pro Catholico receptum esse. Hanc rationem Eunomius Episcopus Nicomediæ attigit, quandò *actione 10.* Concilij Chalcedonenfis Ibam absolvit: *Fam, iniquiens, ex ijs, quæ relecta sunt, innoxius approbatus est Ibas Reverendissimus, in quibus enim dicendo male culpæ visus est Beatissimum Cyrillum, in postremis rectè confessus, illa, in quibus culpavit, resutavit.* Manifestum ergo est, quamvis epistola Ibæ hæresin redoleret, quia tamen circa finem epistolæ cum Cyrillo communicare se profitebatur, & Nestorium damnabat, ideò à Patribus Concilij Chalcedonenfis pronuntiatum est: *Ibam ex epistola ad Marim data Orthodoxum apparere.* Et sic quidem habuit causa Ibæ Episcopi Edesseni in Concilio Chalcedonenfi

agitata; non omittam tamen, etiam illud dicere, sanctos Gregorium M. (a) & Epiphanium conari, ut ostendant, eam epistolam Ibæ non fuisse; sed obstant aëta Tyrij, Berithensis, & Chalcedonensis Conciliorum, ex quibus liquidò patet, Ibam eam epistolam pro sua agnovisse. In eadem quoque Chalcedonensi Synodo Theodoretus Episcopus Cyri *actione 8.* absolutus est, ac sedi suæ, cum Nestorium detestatus esset, restitutus. Hic monasticam vitam amplexus Cyri Episcopus renunciatus est, immensòsque labores pro fide Catholica, contra Gentiles, & hæreticos suscepit; sed postea Theodori Mopsuesteni & Nestorij amicitia (quorum immensis laudibus omnes libros implebat) adeò fœdatus est, ut eodem morbo infectus videretur, præsertim ubi contra Cyrillum, quem Catholici omnes ut arcem veræ Religionis venerabantur, calumny strinxit; eadem quippe fidei & Cyrilli causa videbatur, ut qui hunc impeteret, illam quoque aggressus putaretur: sed tandem detectâ veritate, observatisque Nestorij & Theodori erroribus, præsertim cum obstinatos eos vidit, pedem à præcipitio, cui impendebat, retraxit, subscripsitque Leonis epistolæ, quæ protestera colebatur sacra militiæ; & ab eo vicissim in communionem & amicitiam receptus est; nam tanti Doctoris accessu partes Catholicorum augeri lætabatur, & ob has quoque causas Concilio Chalcedonensi Theodoretus pro Catholico habitus est. Audi aëta Chalcedonensis, *actione 8. Residentibus omnibus ante cancellos sanctissimi altaris, Reverendissimi Episcopi dixerunt: Theodoretus modo anathematizet Nestorium. Theodoretus dixit: Ego per DEI gratiam ab Orthodoxis sum nutritus, & Orthodoxè sum edoctus, & Orthodoxè predicavi, & non solum Nestorium & Eutychem, sed omnem hominem, qui rectè non sapit, averfor, & alienum existimo: & dum diceret hæc, Reverendissimi Episcopi clamaverunt: clarè dic anathema Nestorio & dogmatibus ejus: anathema Nestorio & amantibus eum. Theodoretus dixit: verè non dico, nisi quomodo novi DEO placere; neque de Civitate cogito, neque honore opus habeo, neque ob hoc adveni. Nestorium & Eutychem, & omnem hominem dicentem vel opinantem duos filios, anathematizo; & cum diceret, Reverendissimi Episcopi clamaverunt: dic apertè anathema Nestorio, & qui ea, quæ ejus sunt, sapiunt. Theodoretus dixit: Anathema Nestorio, & ei, qui non dicit DEI genitricem Virginem Mariam, & qui in duos filios partitur unum filium DEI unigenitum. Omnes Episcopi clama-*

(a) S. Gregor. l. 7. epist. 53. & Epiphani. Act. 6. Concil. Nic. II.

damaverunt: Theodoretus dignus est sede: Ecclesia Orthodoxum, Ecclesia Pastorem recipiat. Paschasius & Lucentius habentes locum Apostolicæ Sedis dixerunt: Sanctissimum & venerabilem Episcopum Theodoretum Sanctissimum & Beatissimum Universe Ecclesie Episcopum Urbis Romæ Leo dudum in communionem suscepit. Quoniam igitur Nestorium & Eutychem anathematizavit, Sanctissima & Venerandissima Synodus, insuper verò & nostra humilitas reddi ei Ecclesiam propriam defurvit. Vides ergo in hoc Concilio Oecumenico Theodoretum & pro Orthodoxo acclamatum esse, & pro digno, cui sedes redderetur. Hæc sunt ergo tria Concilij Chalcedonenſis decantata Capitula, & ex quibus invidiâ Eutyrianorum Concilio Chalcedonenſi adverſantium tot postea discordiæ & malorum series deductæ sunt. Absolutio videlicet Ibæ, Theodreti & Theodori Mopſwæſteni, quamvis enim de hoc ultimo nihil Concilium deciderit; hoc ipsum tamen silentium, & quòd Ibam ac Theodoretum perpetuos ac indefessos Theodori laudatores Concilium recepisset, vitio vertebatur, quasi Nestorio faveret, quamvis ut vidimus, & Nestorium Patres execrarentur, ejusque causam redderent debiliorem, præcipuis ejusdem defensoribus in vera Religionis castra translatis: nec enim favere hosti dicendus est, qui eum ducibus ac militibus privat, suisque eos partibus clementiâ & præmijs adstrinxit: id fecit Concilium.

VI. Anno DXXXVIII. Hoc est octoginta septem annis post Concilium Chalcedonenſe de tribus capitulismota contentio, prius ne cogitatum quidem, ut aliquid turbaretur. Res ita evenit. Missus fuerat in Orientem ab Agapito Pontifice Pelagius, ut Romanæ sedis legatione fungeretur; is è Palæstina reversus (ubi Episcopum Alexandrinum patratae cædis reum gradu dejecerat.) Monachorum agmen secum duxerat Origeni infensum: ingentem texuerant errorum catalogum, quibus suos libros insperferat, urgebantque istos simul cum Auctore damnari: *Quandiu enim Origenis nomen in Ecclesia vigeret, istius errores deleri ex animis non posse Auctoris reverentiâ; nec persuaderi hominibus, ut cum coli arborem, amarique videant, fructus tamen averſentur; istos verò spontè collapsuros arbore truncatâ.* Hæc Monachi nec sine assensu in aula repetebant, Pelagij præsertim, & Justiniani Imperatoris; Pelagij quidem, quòd liti tanto tempore, tantoque animorum æstu inter Catholicos agitatae finem